

Beste deelnemers aan de parochieraad,

als buurtregisseur voor de Stad Antwerpen / Linkeroever en als mens ben ik voortdurend op zoek naar manieren om het samenleven harmonieuzer en aangenamer te maken.

Waar sommigen vanuit warme en verbindende relaties kunnen starten zijn situaties voor mij veelal bij aanvang verbonden met overlast of ontwrichtingen in het plaatselijk samenleven.

Soms lijkt het nodig om gebruik te maken van bepaalde vormen van druk of repressie. Toch ben ik ervan overtuigd dat een duurzame en warme samenleving uiteindelijk enkel mogelijk is door het inzetten van warme en duurzame handelingen gebaseerd op een mensbeeld dat uitgaat van een oprechte betrokkenheid op elkaar, hoe moeilijk dat soms ook is.

Op het vlak van vormen van acuut geweld is dit vooralsnog nog niet eenvoudig toepasbaar.

Als buurtregisseur zie ik wel meer 'banale', maar daarom niet onbelangrijke, vormen van overlast die we via een warmere weg kunnen oplossen en een harmonieuzer samenleven dichterbij brengen. Ik geef een voorbeeld.

De voorbije winter zorgde voor witte pracht, en hinder. Terwijl stads- en andere diensten koortsachtig trachtten de belangrijkste verkeersassen open te krijgen of te houden bleven de voetpaden over honderden kilometers een gevarenparcours. Vooral de oudere medemens riskeerde letterlijk zijn botten. De politiecodex voorziet ondubbelzinnig dat elke bewoner verplicht is voor de eigen gevel te ruimen. Het bleek dat behoorlijk wat burgers dit niet deden waarop beslist werd hierop te sensibiliseren. Op LO was ik verantwoordelijk voor het verloop hiervan. Een redelijk aantal bewoners bleek de stoep niet te ruimen wegens bvb te oud, ziek of gehandicapt. Door onze, zeer arbeidsintensieve, huisbezoeken konden we voorkomen dat zulke mensen boetes kregen maar dat loste het stoepruimen niet op. Ook vraagt dit soort acties enorm veel manuren wat niet altijd haalbaar of wenselijk is. Doen we deze acties niet worden er gas-pv's (Gemeentelijke Administratieve Sancties) geschreven. Daar is verweer tegen mogelijk maar dan bezorgen we onschuldige burgers kopzorgen en de bevoegde ambtenaren veel nutteloos werk om uiteindelijk te seponeren. Het gaat ons tenslotte om veilige straten, niet om PV's. De kans is groot dat deze mensen ook problemen zullen ondervinden met het proper en onkruidvrij houden van hun stoep, het buitenzetten van afval enz... Elementen die allemaal onderwerp zijn van de politiecodex, invloed kunnen hebben op het aanzicht en beleven van de straat, maar niet opgelost geraken door deze mensen een boete aan hun broek of rok te lappen.

Als ik situaties zoals hierboven beschreven, ontmoet dan moet ik toegeven dat ik me soms wat teleurgesteld voel omdat ik gemeenschapszin en samenwerking zeer belangrijk vind, op eender welke schaal. PV's zullen, en mogen, dat ook niet vervangen.

Mijn vraag aan jullie is om samen met mij te willen nadenken over manieren om propere en veilige straten te kunnen bekomen, ook daar waar bewoners zelf niet actief kunnen bijdragen aan de verwezenlijking ervan.

Ik ben benieuwd naar jullie mening hierover en hoop op een vruchtbare gedachtenwisseling.

Deze brief vertrekt, zoals bij aanvang gezegd, vanuit 'overlast'. Mijn oproep zoekt dit te overstijgen. Ik denk en hoop dat initiatieven die hieruit zouden ontstaan een levenverbindende kwaliteit bezitten waardoor zorg voor elkaar niet als last maar als lust ervaren wordt.

Met vriendelijke groeten,,
Peter Liekens

Buurtregisseur Linkeroever